

[Ministeren for offentlige arbejder.]

sagt, at jeg er klar til at diskutere hele dette problem fordomsfrit. Den frie stilling er ikke en stilling, jeg har tiltaget mig; men således som loven er affattet i dag, har ministeren denne beføjelse; han har i og for sig ingen steder, han kan gå hen og få disse penge bevilget; han skal selv tage ansvaret.

Må jeg til slut takke de ærede ordførere, som har vist forståelse for den stilling, der er taget i dette spørgsmål. Jeg gentager, at spørgsmålet vil blive taget op til overvejelse; jeg sagde også i min redegørelse, at her er et spørgsmål, som kan diskuteres, her er et område, hvor man selvfølgelig — det er klart — vil være meget taknemlig for gode råd om, hvordan vi kan skabe virkelig produktiv beskæftigelse for de arbejdsløse. Når det altså ligger sådan, at regeringen er villig til at tage spørgsmålet op til overvejelse, kunne man måske affinde sig med at se tiden an, til disse overvejelser har fundet sted. Efter den form, hvorunder hele denne sag er behandlet, forstår jeg da også, at man er indforstået med, at regeringen nu tager spørgsmålet op til nærmere overvejelse og prøver at finde frem — måske til en løsning, der på anden måde kan give de arbejdsløse beskæftigelse. Det afgørende for os er, at vi får så mange i arbejde som overhovedet muligt.

Poul Sørensen: Jeg er ikke uvant med den form for diskussion, som finder sted her med repræsentanter for socialdemokratiet: at der, når man forsøger at lægge en sag frem, som jeg personlig synes er fuldt ud saglig, og over for hvilken der er vist interesse ud over landet, så skal fremføres beskyldninger for, at jeg ikke har sans for arbejdsløshedsspørgsmålet og for de vanskeligheder, de mennesker står over for, som er arbejdsløse. Men den diskussionsform ændrer sig vel ikke — jeg ønsker bare ikke at deltage i den, det er der ingen grund til. Den højtærede ministers indlæg endte jo også på en ganske ejendommelig måde; efter at han havde skudt os i skoene, at vi overhovedet ikke havde sans for den side af sagen, endte han med at sige til os: spørgsmålet kan selvfølgelig diskuteres, jeg har ladet enhver mulighed stå åben. Ja, er den mulighed, der kan diskuteres og stå åben, den, at dette cirkulære bør kaldes til-

bage, så er hensigten med mit spørgsmål, som er ganske uden politisk karakter, opnået. Ministeren godkendte jo også, at mit spørgsmål i og for sig ikke havde noget politisk sigte.

Må jeg blot i de få minutter, jeg har til rådighed nu, sige til den højtærede minister, at man ude i landet slår fast fra de bedst orienterede lokalt sagkyndige, at når maskinerne køres til side og arbejderne træder i stedet, vil dette fordyre arbejdet, oven i købet, siges det, i visse tilfælde ikke med 50, men op mod 100 kr. pr. arbejder om dagen. Det, jeg gerne vil have slået fast gennem denne drøftelse, er, at det nytter ikke med at anlægge gammeldags metoder, således som man har gjort det. Vi står over for 89 beskæftigelsessager, hvoraf de 61 har været behæftet med den klausul, man har drøftet her i dag. Jeg spørger den højtærede minister: hvorfor foretages så ikke alt beskæftigelsesarbejde i dag efter de samme regler? Der går jo 30 000 arbejdere ledige ud over landet foruden de 500, der her er tale om. Må jeg få det spørgsmål besvaret, hvis vi andre skal placeres på den måde i denne drøftelse, som den højtærede minister har forsøgt at gøre det.

Jeg vil gerne takke ministeren for hans sidste bemærkning, som jeg opfatter som et tilsagn om, at disse ting skal overvejes. Jeg har allerede i mit første indlæg givet udtryk for, at der efter min mening må finde en række saglige ændringer sted. Jeg mener, at således som udviklingen desværre er foregået her i samfundet, særlig i de senere år med den store arbejdsløshed, er den lovgivende forsamling på en kraftigere og tydeligere måde have at vide, hvorvidt de midler, der stilles til rådighed, skal tjene direkte positive formål eller har et beskæftigelsesmæssigt sigte eller et andet sigte, som også tilgodeser beskæftigelsen. Det er en sag, som må diskuteres og afgøres. Vi har nu to organer i så henseende: vi har arbejdsministeriet, som har beskæftigelseslovgivningen under sig, og vi har altså også ministeriet for offentlige arbejder, som i 61 sager, der har været gennemført i den senere tid, har taget det samme sigte.

Ud fra disse saglige betragtninger har jeg rejst mit spørgsmål og ønsket en debat med ministeren, og jeg kan kun påskønne, at ministeren erkender, at spørgsmålet kan